

AZ ÚJKOR

A MAGYARORSZÁGI SZÁLLODAI, ÉTTERMI ÉS KÁVÉHAZI PINCÉREK ANYAGI ÉS SZELLEMI ÉRDEKEIT VÉDŐ SZAKLAP.

Szerkesztőség és

kiadóhivatal: Dohány-utca 84. III. em.

Felelős szerkesztő:

FARKAS JÁNOS.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési díjak:

Egész évre 6 K. Fél évre 3 K.

Égys. szám ára 20 fillér.

A munkabér maradjon szabadegyezkedés tárgya.

A bérjavító határozatok nem állják meg helyüket.

A pincérek még a bérmozgalom előtt igen sok helyen szabad egyezkedés folytán nagyobb béreket vívtak ki mint a „Szövetség” legutóbbi taggyűlésein megállapított. A kávéos közgyűlésen résztvevő kávéos ezen megállapodásokat szintén dezavualták, mert kisebb egységes fizetésben állapodtak meg.

Tehát komoly emberek nem vehetik tekintetbe egyik határozatot sem, mert azok nem állják meg helyüket. *Maradjon inkább továbbra is a munkabér, szabadegyezkedés tárgya.*

Az a kávéos akinek komoly munkát bíró pincérré van szüksége, az mindenestre meg is fogja adni a megfelelő hitelezést.

Még a bérmozgalom előtt megadta a *Várkert-kioszk* a 30 koronát, a *margitszigeti kávéház* 25 koronát, a *Gerbeaud* (Városliget) a 33 koronát és a *Fővárosi pavilon* étterme szintén a 30 korona hitelezést.

Ezekhez a munkabérekhez tartásuk magukat szaktársaink és ahol erre vonatkozólag egyezkedési tárgyalást kezdenek, azt minden esetben jelentsék be az *Újkor* szerkesztőségének.

Hötzendorfi — Adolf és Cadorna — Pál.

Vezetéknevekben ismeretes két név. Az egyik az osztrák-magyar védelmi haderő megteremtője, a másik ennek a haderőnek a támadója. Keresztnevekben az egyik a kávésipar társulat elnöke *Harsányi Adolf*, a másik *Hantisch Pál*, a Szövetség tikára.

Vonatkoztatásokban egyeznek annyiban, hogy az egyik kiakart csikarni a másiktól valamit.

De az egyik, Hötzendorfi *Adolf* jól ismeri a terepet és fel van készítve, azonkívül tudja, hogy mit kell védenie. Ellenben a másik, Cadorna *Pál*, nemcsak azt nem tudja, hogy mikor kell támadni, de még azt sem tudja, hogy tulajdonképp miért ment harcba.

Hötzendorfi *Adolf* két éven át várt az alkalmazottak offenzívájára, amelyet Cadorna *Pál* folyton elhatalmasított holmi „*időjárással*”, háborus viszonyokkal, kivételes törvényekkel hozakodva elő.

Hötzendorfi *Adolf* ezalatt gyűjtötte a municiót a háborus konjunktúra bőség szarujából.

Szervezte hadseregét, 28-ról felemelte 56-ra.

Kitünő vezérkari főnökének *Vass Samunak* segítségével megcsinálták a haditervét, előre elhatározták, hogy amikor az ellenség támadni fog, hirtelen odadobnak neki egy zsákmányt, hogy legyen neki egy följújtható eredménye, diadala.

A terv sikerült. A szövetségnek megvan a maga „*Görzi*” hódítása, amelynek hasznát nem vehetik és ahonnan tovább nem mehetnek.

Az alkalmazottak offenzívája, egy szetszórt, egységében megbontott hadseregére oszlott.

A kávéosoknak az a taktikája, hogy a „*borraválból élő*” pincéralkalmazottak hitelezését 5 (öt) koronával emelték, ellenben a fixjavadalmazásu személyzet fizetését az *ujabb megállapítással redukálták*, olyan helyzetet teremtett, amely helyzetben a Szövetség vezetősége elvesztette lába alól a talajt.

Hötzendorfi *Adolf* fölödött egy állást, de máshol ellentámadással egysúlyozta a veszteséget.

Növeli a zavart az, hogy a Szövetség az éttermi alkalmazottak „*borraválból élő*” pincér, illetve éthordó szaktársainkra és egységes hitelezését állapított meg olyan

összegben, amely jóval alul marad a mostani a háború alatt hozott egyéni megállapodások folytán kivított fizetéseknél.

Garmadával jönnek hozzánk a panaszok éttermekből, amelyekben azt hangsúlyozzák, hogy a főnökök most vissza akarnak menni a munkabérral, mert a pincérek állítólagos képviselője a Szövetség csak 20 koronában állapította meg a hitelezést, hát miért adjanak ők 25-öt meg 30-at.

A kávéházi alkalmazottak fixizetési része szintén zugóódik, mert megkapták ugyan a 30% béremelést, de ezt nem a jelenléti, már a háború alatt többször emelt, most főnálló munkabérekhez viszonyították, hanem a háború előtti, azaz az 1914-diki dijszabáshoz. Így most számtalan helyen — ha a kávéos tartja magát az ipartársulat határozatához — ezeknél a munkásállami kércsonkítást kell elkövetnie, viszont humánus lesz, ha meghagyja őket a mai fizetésükben.

Igy fest Cadorna *Pál* offenzívája. A teljes tájékozatlanság az ő kis üzleti ügykörükön kívül eső terepeknél semmibe evése, lekicsinylése boszorkán meg magát. Semmibe sem vették az „*Újkor*” táborát, kik csendben minden demagógia nélkül a maguk keretében, az éttermekben többet értek el, mind a mennyiért most a Szövetségi harcra szólította őket.

Igy sült el a puska visszafelé és szerettek maguknak nem hivatni, hanem fölháborodott embereket, kik tiltakoznak az ellen, hogy a Szövetség beleavatkozzék, köztük és a munkaadók közt már létrejött barátságos, de mégis szigoruan betartott megállapodásba.

Cadorna *Pál* (vagy *Dávia*)? jobb lelt volna önknek továbbra is a rongyos viharvert esernyők mögött maradni, mert most, hogy kibujtak alula, egy csepp dicsőséget sem

szereztek, bátor, de céltudatlan hadseregűeknek.

A lecke nem árt, még ha az, az ellenségétől jön is, ez pedig az, hogy mindig meg kell előzni az ellenséget egy haditervvel és főleg egy fegyverrel meztelen hadsereggel.

Őnök ezt semmibe sem vették, bár elégszer a fejükhez vertük önöknek, most elérték azt, hogy önökkel mint vezetőkkel sem alkalmazott, sem főnök többé szóba nem áll.

A kávésségédek bérmozgalma és tanulságai.

A Szövetség vezetője hosszú másfél esztendő óta utána végre elhatározta, hogy a tettek mezejére lép Bérkövetelést állított föl a kávéházi, vendéglői és éttermei összes alkalmazottak javára.

A mozgalom sulypontja a kávéházi alkalmazottakra volt fektetve, miután az éttermi-osztály nincs is méltóképp képviselve a Szövetségben.

A mozgalom a bér munkások bérharcáinak megszokott formái között indult meg, de a szokottnál sokkal eltérőben fejeződött be. Az ipartársulatok nem is tárgyaltak a Szövetség vezetőségével.

A Vendéglős Ipartársulata még nem tartott ülést, (ezideig) a kávéosok ipartársulata pedig, nyílt ajánlattal, egy csekély bérjavítással utját vágta a mozgalom továbbterjedésének. És valljuk meg őszintén, a kávéosok taktikája bevált, a Szövetségé kútba esett. (Erről vezércikkünkben).

Ez a befejezés, igazolja az én régi, álláspontomat, azt, hogy a pincérek más gazdasági helyzete önmagában nem bír alappal bérharcok keresztülvitelére, mert nem rendelkeznek olyan alapfizetéssel, amelynek megajvitása „koronas bérharcokkal” életkörülményében jelentős eseményt képezne. Még kevésbé alkalmas arra, hogy az iparban dolgozó többi munkás és munkások javára szolidáris uton valamit kivívni segítsen.

Ha egy a megélhetést biztosító alapfizetést követelnénk, volna értelme a bérharcnak, de akkor nem koronákat hanem mindjárt százásokat kellene követelni és tekintve, hogy egy pincér munkája még is ér annyit, ezért érdemes volna bérharcot vívni. De hol vagyunk mi akkor, hogy ezt amunkabért követeljük. Még a vendéglos-

ipar sincs minden tekintélye mellett sem, (amely tekintély meleség csak a szállóval kapcsolatban bír) iparilag úgy méltányolva, hogy képeítéshez kötésének szükségességét belassák illetékes helyen is. Hát akkor milyen méltánylással bír a kávéházi „üzlet.” Melyik gazdasági tényező fogja kimondani azt, hogy Budapesten szükség van 500 kávéházzra. Sőt bármennyi közgazdasági vagy társadalom tudományi embert megkérdeznénk, az mind azt mondaná, hogy a társadalomra nézve üdvös csak az volna, ha egyáltalán nem volna kávéház.

Nos hát egy ilyen ipárnak az alkalmazottjai dolgozhatnak-e olyan eszközökkel mint a produktív ipari szakmák közül a legjelentékenyebb is. Kollektív bérharcnak tehát, mint azt már az „Ujkor” hasábjain többször kifejtettem, nálunk helye nincs. Ez csak romlásba vinné nemcsak a kávéházi pincérséget, de magát az „ipart” is.

Tudjuk, hogy a szociáldemokrácia a világ népeinek a mindig jobb és jobb megélhetési viszonyok elkövetkezését jelentő üstökös csillaga. De azt is tudjuk, hogy az üstökösnek nemcsak magja, hanem uszálya is van. Magja a termelő iparifoglalkozás minden olyan ága, amely az emberiség közszükségletét szolgálja. A bányász, a földmunkás, a vas és fémipar és minden olyan iparág vagy technika üzeme, amely az östermelés produktumait az emberiség közszükségletének megfelelően feldolgozza. Uszályát képezik azok a szakmák, amelyek ezen terményekért közvetítenek.

Ezek közé tartoznak, de ezek között is a legfeltelegesebbek között a pincérek. Bűn volna nagyobb jelentőséget tulajdonítani neki mint amennyivel bír. Társadalmi jelentősége annyi amennyit magában az iparban a munkaadók megbecsültetése által el tud nyerni.

Megbecsültetése pedig saját nivójától annak emelésétől függ, tehát oly alapot kell találni, ahol az iparüzők és pincéralkalmazottak, egyaránt megtalálják kölcsönös érdekeiket, még pedig a munkaadók gazdasági, a pincérek erkölcsi hátrány nélkül.

A szociáldemokratáparthoz fűződő, viszonyban csak annyi található a mi szempontunkból reálisnak, hogy a párt kötelezettségét teljesíti akkor, amikor ennyi embert a szociális-elveknek megnyerni igyekszik,

mi pedig üzletviszonyainkon kívülálló általános közgazdasági, társadalmi, és politikai követeléseiről, ott ahol az fölünk mint pályázóktól, mint munkásoktól telik, minden eszközzel, minden erővel sikra szállunk.

Minden érzésünkkel, minden gondolatunkkal azt az ügyet szolgáljuk, hogy értelmes munkásember nem is lehet más mint szociáldemokrata, de nem jelenti ez azt, hogy ebből kifolyólag okvetlen bémunkásá is kell lennünk.

Az általunk követelt bérjavítás most semmi nehézségbe sem ütközött és szerintem nem ütközött volna már ezeltől egy évvel sem és a háborus bérjavítás tekintetében már jóval messzebb volnánk, ha akkor a Szövetség vezetősége nem kevésbé lett volna óvatoss, most pedig kevésbé demagóg.

Ezzel a mozgalommal elérkeztünk a pincérmozgalom egyenlítőjéhez. A sokféle terv, ábránd, utópia után végre kifog alakulni a mindeneket megnyugtató cél: a gyalázatos emberekhez, intelligens munkásokhoz nem méltó borraláló-rendszer teljes megszüntetéséhez. Hogy ezt miképpen fogjuk elérni, tisztán áll előttem.

Ma már nem csak mi, hanem munkaadóink is, gondolkoznak a kérdés megoldásán, és ezt figyelmen kívül hagyni nem szabad.

A soproni ipartársulat után, a budapesti kávé-ipartársulat is foglalkozott vele és amint azt egy napilapban kiadott kommunikéjük bizonyítja, határozatul fogadta el a százalérendszer behozatálát.

Ennél nagyobb elégtétel nem kell nekünk.

Ha a százalérendszerért mindenkét kielégítő korszaka elkövetkezik, akkor egyszer s mindenkorra fel leszünk mentve a pincérek örökös tengerikigyzóit képező gazdasági kérdés meddő küzdelmei alá, s helyette az emberek szociális kiképzésére fektethetjük a fősúlyt.

És ekkor befog következni az a helyzet, amikor a pincérség egybe fog forrni, tömör, egységes szervezetet fog képezni, javára önmagának, hasznára munkaadójának, nyereségül mint számottevő testület a polgárok és munkások politikai társadalmi törekvései, küzdelmei, harcai tekintetében, mert egy olyan munkásosztály, mint aminő a pincérség, nyereség lesz a munkásságra és a polgárságra egyaránt.

Föl tehát a szervezkedésre, be az egyesületekbe, ki hova váli oda iratkozzon be.

A *Budapesti Pincérek Köre* is ismét föl fogja venni a szervezés munkáját és remélem, hogy ebben a munkában a *Szövettség* versenyre kél velünk.

Margó.

HIREK

Minden előfizető agítájon az Ujkor érdekében, hogy minél erősebb sajtója legyen a pincérségnek.

Az Ujkor az egyedüli igazi pincér szaklap.

Vád a pincérek ellen. A „Fogadó” című lap erősen követelőzve megvádolja a pincéreket, mert nem eléggé támogatják. De hogy mi címen követelőznek, azt talán még az ügyvéd szerkesztőjük sem tudná megmondani, hisz tudunkkal a Fogadó egy vendéglős szaklap és mint ilyenek semmi köze a pincérekhez.

Gyászrovat. Palugyai Károly budapesti főpincér, az elmúlt h-8-an meghalt. A legkövetőbb pincérek közé tartozott, barátságos és demokratikus vérbeli pincér volt.

Levél Pécsről. Egyik pécsi pincér szakértünk írja nekünk, hogy ott aránylag tűrhető a viszonyok. Ezt könnyen meg is értjük, hisz ott még béke idejében tanujelét adták az előrehaladásnak, mit valószínűleg az ottani egyesületnek köszönhetnek.

A pincérlányokkal ugyan nagyon garázdálkodnak, de mi sem ad okot az aggodalomra, mert ezek mindenre valók, csak dolgozni nem.

Törleyné nagy adomány. Özv. Csantavéri Törley Józsefné, levelet intézett a miniszterelnökhöz, amelyben kéri egy nagy alapítványának az elhelyezését.

Százezer koronát adományozott, melyen a háboruban rokkantá vált katonáknak földet kíván venni.

Roth Roboz megint garázdálkodik. Az Emke kávéházból arról írtesítenek bennünket, hogy Roboz üzletvezető itt is feltétlenül garázdálkodik. Nemlenc intrikáiban válogatatlán, mintha már elfelejtette volna, hogy nem rég pörgöttük ki az Abbáziából.

Szélvihar a berkekben. Alig mozdultak meg a pincérek egy kissé, már is észrevették a vérszomjas kizsákmányolók hadának uszítóit a budapesti kávéipartársulat, akiknek egyébként sohasem jutott volna eszükbe, hogy e borzalmas drágaságban az ő rabszolgái éheznek. És bár mennyire is felfújják magukat, sokszor

mégis kénytelenek kapitulálni a dolgozó pincérek előtt, pláne akkor, ha a jelenlegi vezetőiknél jobbak intézik a sorsukat, így volt ez mindig, ha a pincérség a szervezőkészközéhez nyult, hogy segítsen sorsán. Az elmúlt hónapban megtartott rendkívüli közgyűlésüket is ezért voltak kénytelenek összehívni és aggódva tanakodtak a berkekből támadott hűvös szélviharban. *Gregoris.*

Ki merre van. Papeszku Miklós, Back József, Brunovszky János és Mayer Antal szakértársak Sátoraljaihelyen vannak a v. étteremben, Spiegel István Siófokon a Telep-kávéházban. Gregoris István az Ujkor kiadója Gerbeaud-pavilon Budapesten. Göncy István főpincér Fővárosi-pavilonban van.

Pincér-sztrájkok. Budapesten több kávéházban sztrájkba léptek a pincérek.

Az alsó Margitsziget-kávéházban nyomban teljesítették követelésüket, így tovább folyt a munka.

A Király-kávéházban a már jó megszervezett pincérlányok voltak a sztrájk-török, de nem csak mentek velük, rövidesen pincéreket kellett szereznök.

Grand-Kaifee nagy P. Nekünk elég ha a fentiek szerint jelzik, már is tudjuk, hogy a Palermo-kávéházzal van szó. Különös jelzésű címe épen olyan mint egy központ mindig beleütköznek az emberek és akaratuk ellenére boldogítják, még a levegőt is besütítik.

Nem kicsi feladat itt pincérnek lenni Reich bácsinál, aki örül ha valamelyik pincérnek a béréből letud egy kicsit csipni.

Megbetegesnek a rosztól. Nem egyszer irtunk már arról, hogy milyen rosztól látják el egyes munkatatók a személyzetüket. Különös figyelemreméltó a Dunapalota szálloda, ahonnan már több pincér szakértárs gycmorbetegesen lépett ki.

Csodálkozva látjuk a még nagyobb és elsőrendű üzemek iyleteni sivár ellátásukat, pedig ezekben igazán módjuka van a tisztességes ellátást nyújtani, ne higgyék, hogy minden arany, ami fénylik. Van az ő rabszolgáik között is már sok öntudatra ébredett, elméletileg felszabadult ember s talán könnyebb lesz a dunapartot kissé több belátásra fordítani, mint az orosz cárt trónjáról egyszerűen lelétki.

Kezd életbelépni a revierrendszer Ugyátszik önmagától fog megvalósulni az amiről már a pincérek igen sokat hallottak.

Egyes középüzemekben valószínűleg főpincérek hiányában bevezették a revierrendszert, így természetesen mellőzni bírják a főpincért, aki nem hajlandó a kávé urakat kitartani gyufával és sok egyéb kiadásokkal.

Talán helyesebb volna, ha a főpincérek valamennyien változtatnának helyzetükön s akkor nem volnának senkinek sem a fejesteheni.

Az Ujkor mindent lát, megír és megtorol. Zászlója alá sorakoztat minden pincért, hogy közös erővel valósítsák meg a célt. Minden hivat és előfizetője küzdő harcosa az előrehaladásnak.

Hogy ne menjenek kisegíteni. A lezajlott budapesti kávéások közgyűlésének talán a legérdekesebb a kisegítő pincérek fizetésének megállapítása, kérdése.

A felszólalók között ugyanis akadtak, aki nevésegesnek találta a 3.50 fillért, de az ismert bölcselkedő nagykávéások ezt azzal indokolták, hogy ne menjenek kisegíteni a pincérek, hanem inkább stabilba.

Hogy milyen ravaszul gondolkoznak, az eléggé bizonyítja ezen eset is, mert hisz a pincérek csak az esetben mennek kisegíteni, ha a kávéások rendelkeznek kisegítőket.

Tehát a kávé urak ugyan valóban megakarnák a kisegítéseket akadályozni, akkor nekik meg van az a mód, hogy egyszerűen nem rendelnek kisegítőket, de ezt kevesebb fizetéssel gátolni csak egy hájjal megkent raffineria.

Töröljék el a vasárnapi borraival. Steier Marcel a budapesti kávéások közgyűlésén azt indítványozta, hogy töröltesse el a személyzet közti borraivalásokat. Egy nem épen helyes szokás van a pesti kávéházi alkalmazottak között.

A pincérek, főpincérek régebbi szokás szerint vasárnapi borraivaot szoktak adni a konyhai személyzetnek ismeretlen címen.

Most, hogy egy kissé megjavították a konyhai személyzet bérét, azt kívánja Steier ur, hogy a vasárnapi borraivalozás töröltesse el, mert ebből igen sok kellemetlenség keletkezik az alkalmazottak között.

Ha ez így van, akkor helyes az indítvány, mert a pincér éppen olyan munkás, mint a többi személyzet, tehát miért kelljen neki munkástársai között borraivalot osztogatni.

Kiadó szerkesztő:
GREGORIS ISTVÁN.

Laptulajdonos:
A SZERKESZTŐ BIZOTTSÁG.

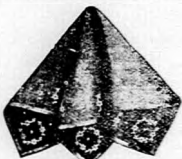
Aki Az UJKORT-t elő akarja fizetni, egy levelezőlapon küldje be a pontos címét. A mailappal együtt küldjük a lejárt előfizetőinket a megcímzett postautólevélváltót. A kiadóhivatal kéri a lakásváltozást bejelenteni.

NAGY IGNÁC

pincefelszerelési cikkek szaküzlete
Budapest, VII., Károly-körút 9.

Ajánlja dúsán felszerelt rakatárát mindennemű pincefelszerelési cikkekben, ú. m. borszivattyúk, szűrőgépek, hordogozók, pasteurizáló készülékek, palackok, paraíadugók, címkékben stb. Kiváló készítmény!

PAPIRSZALVÉTA

Kávéházi fehér krepp hajtogatva 1000 db K. 9.—
Éttermi puha papírszalvéta 50-50 cm.
nagyágban legutányosabban beszerezhető:

özv. Berkovits Károlynénál
Budapest, VII., Síp-utca 4. sz.
◇◇ TELEFON: 106—07. ◇◇

PAITZ (BEITZ) JÁNOS

műszergályos, dákó, tekasztal és elefántcsont-tekegolyó-gyár

BUDAPEST, VII., Akácfa-utca 55.
TELEFON 81—30.

Raktáron tartok teljes kávéházi- és vendéglőberendezéseket, új és használt állapotban.

Elvállalok biliárd asztalok behuzását helyben és vidéken, raktáron tartok I-ső rendű biliárd posztót úgyszintén veszek kávéházi- és vendéglőberendezéseket a legmagasabb árban.

Csak a szaklapunkban hirdető cégek árúit ajánljuk és vásároljuk.

Csász. és kir. légszűrőszab **légszűrőkre nyek** túlhalmazott rakatár miatt még olcsón eladó. Sűrítőmő készülékek, hús, vaj, tej és ételbűtök.

STILLER JÓZSEF
Budapest, VII. ker., Kazinczy-u. 6 B.

MATTONI FELE
GISSHÜBLER
természetes gyógyvíz
SAVANYÚVIZ.
Legjobb asztali és üdítő ital. — Kítőnő hatásnak bizonyult köhögéssel, gégebetegségeknél, gyomor- és hólyaghurutnál. — MATTONI HENRIK Karlsbad - Budapest.

MATTONI HENRIK Budapest, Teréz-körút 37.

NOVÁGH KÁROLY

Alapítotott: 1867. TELEFON 2-8

MŰ- ÉS DISZMŰ BUDAPEST IV., Egyetem-u. 3. ESZTERGÁLYOS (a Fakarokpenztárral szemben)

Ajánlja gazdagon berendezett rakatárát fajták- és borsivattyúk, dohányzószékkel, továbbá nagy választékát elefántcsont-tekegolyókból, kávéházi felszerelésekkel, úgymint Lignum Sanctumgolyók és bábukból, sétatöb stb.-ből a lehető legolcsóbb árak mellett. Javítások a legolcsóbb árszámítás mellett elfogadtnak.

Kit pártoljunk? Szaktársak!
Ahol csak lehet, a borhoz vagy a pezsgőhöz mindenkor **Krondorfi savanyúvizet** szolgálunk fel. *****

Pezsgős dugót

használat, de nem töröttet, veszünk bármely mennyiségben, előzetes tudakozás nélkül, utánvételt 40 fillérért darabonként.

Uj palackdugókat minták előzetes beküldése ellenében a legmagasabb árban veszünk.

Frommer Testvérek, Budapest VI., Teréz-körút 23.

SAN-REMO

kávéház Budapest központján A szakmabeliek és a pincér szaktársak legmegszokottabb kávéháza. Itt találkoznak a fővárosi és vidéki pincérek.

Pezsgős dugót

használat, azonban nem töröttet, vesz bármily mennyiségben, előzetes tudakozás nélkül, utánvételt 40 fillérért darabját.

ROBICSEK ADOLF
paraíadugógyár
Budapest, VII., Nefelejts-u. 15.

TÖRLEY

Veszek dugót, pezsgős dugót.

Használt pezsgős dugókért, nem töröttet, fizetek 40 fillért darabonként, használt palackdugókért K 5.— kilogrammonként. Ezen fajtákat minden előzetes értesítés nélkül küldhetők postán vagy vasuton utánvételt mellett. Uj dugókért előzetes minta beküldése ellenében legmagasabb árajánlatot tesztek.

KASZIRER EMIL
Budapest VII., Alpár-u. 10. (Garay-tér mellett)
Telefon: József 26—66.